

Κατάρα αντί ευλογίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:pakonas.blogspot.com

Πολλοί καταριούνται με μεγάλη ευκολία ακόμα και τα ίδια τους τα παιδιά. Κατάρα είναι και το «ανάθεμά σε», «αναθεματισμένε» ή να στέλνεις και κάποιον στο διάβολο. «Τί, λοιπόν, είναι αυ-τό το ανάθεμα που λες; Δε σημαίνει αυτός να πάει στο διάβολο, να χάσει τη δυ-νατότητα σωτηρίας και να αποξενωθεί από το Χριστό; Και ποιος είσαι εσύ; Αυ-τό είναι το έργο της εξουσίας και της με-γάλης δυνάμεως του Θεού... Γιατί, λοιπόν, ανέλαβες εσύ ένα τέτοιο έργο;» (Ι. Χρυσόστομος).

Λέει ο Γέροντας Παΐσιος: «Η έκφραση “ας το βρει από το Θεό” είναι κατάρα με ευγένεια. Δεν επιτρέπεται σε Χριστιανό, γιατί ο Χριστός δε μας δίδαξε τέτοιου είδους αγάπη. Όσοι είναι κοντά στο Θεό δεν καταριούνται, γιατί δεν έχουν κακία, αλλά όλο καλοσύνη. Έτσι, ό,τι κακό κι αν πετάξει κανείς σε αυτούς τούς αγιασμένους ανθρώπους, αγιάζεται κι αισθά-νονται μεγάλη, κρυφή χαρά».

Στους αρχαίους Έλληνες, η Κατάρα ήταν η θεότη-τα της εκδίκησης, της καταστροφής και του ολέθρου. Άρα σήμαινε συγχρόνως ευχή και κατάρα. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Ενεργεί, πιάνει η κατάρα; Ναι, όταν αξίζει την τιμωρία αυτός, στον οποίο στρέφε-ται. Συγκινεί τον πνευματικό κόσμο, ώστε πραγμα-τοποιείται. Ιδιαίτερα η κατάρα των γονέων, που αδικήθηκαν από τα παιδιά τους είναι φοβερή.

Είναι νό-μος ζωής από τα αρχαία χρόνια. Από την άλλη, όταν είναι άδικη, γυρίζει στον ίδιο που καταριέται. Ανα-φέρει η Αγία Γραφή: «η ευλογία του πατέρα στηρίξει τα σπίτια των παιδιών, η κατάρα της μάνας ξεριζώ-νει τα θεμέλια του σπιτιού».

Αδιαφορεί ο άνθρωπος για κατάρες, όπως π.χ. όταν γονείς άθεοι καταριούνται το παιδί τους για την πίστη του. Είπε κάποια μοναχή στο Γέροντα Παΐσιο:

- Γέροντα κι εμένα, όταν έφευγα για το μοναστή-ρι, με καταριόνταν οι γονείς μου.
- Αυτές είναι οι μόνες κατάρες που γίνονται ευχή, απάντησε ο Γέροντας.
- Τί χρειάζεται, λοιπόν;
- Λέει ο Χριστός: «Τους εχθρούς μας πρέπει να τους ευλογούμε και να μην τους καταριόμαστε. Να τους κάνουμε καλό, αντί κακού», απάντησε ο Γέροντας.

Συμπληρώνει ο Αββάς Μακάριος:

«Ο λόγος ο κακός και τους καλούς κάνει κακούς και ο καλός ο λόγος και τους κακούς κάνει καλούς».

Χρειάζεται ακόμα προσευχή, μετάνοια και εξομο-λόγηση, όπλα πρόληψης και απαλλαγής από την κατάρα. Ο Αββάς Σισώης προσευχόταν για 30 χρόνια στην έρημο κι έλεγε: «Κύριε Ιησού, σκέπασόν με από της γλώσσης μου». Ας φυλάμε, λοιπόν, τη γλώσσα μας κι ας προσέχουμε τα λόγια μας, γιατί ο καλός λό-γος ωφελεί, ενώ ο κακός ζημιώνει. Πάντοτε ας ευλογούμε. Όλους, ακόμα και τους εχθρούς μας. Χρειάζε-ται αγώνας, γιατί από τα πάθη παρασύρεται κι η γλώσσα, που αρχίζει να καταριέται. Συμβούλευε ο Άγιος Αντώνιος: «Εγκρατής γενού γλώσσης».

- Να σας δώσω μια «κατάρα»; είπε ο Γέροντας Παΐσιος.
- Δώσε μας, του είπαν.
- Να σας κάψει ο Θεός με την αγάπη Του.

Κι ένας Ρουμάνος ασκητής έλεγε:

- Να σας δώσω μια «κατάρα»; Να σας φάει ο Πα-ράδεισος!
- Αμήν, αμήν, αμήν!, απαντούσαν οι μοναχές.

(Αγγέλου Γκούνη, Θεολόγου, Πολλές οι ιστορίες μία η Αλήθεια, εκδ. Κέντρου Νεότητας Ι. Μ. Λευκάδος και Ιθάκης, Λευκάδα 2011, σ. 108-109)